

Háromnapos kerékpártúra Kalocsán

Kerékpártúránk a 3 napos pünkösdi hétvégén került megrendezésre. Szombat reggel indultunk el otthonról. Az odafelé út izgalommal és várakozással telt. Kalocsára való megérkezésünket követően elfoglaltuk szállásunkat és a borúsnak, csepergősnek mondható időjárás ellenére elindultunk az első túránkra. Úti célunk Szakmár és Újireg településeken át Szelidi tó és Dunapataj, majd vissza Ordas, Géderlak és Úszodon át Kalocsára. Az időjárás azonban nem volt kegyes ahhoz a bátor 15 főhöz, akik elindultak. A Szelidi tóhoz érve már mindenkiről patakokban folyt a víz és mindenki rendesen bőrig ázott. Persze nem volt mit tenni, ha már kerékpározni jöttünk, folytattuk utunkat. Miután kicsit megszáráítottunk, átöltöztünk (volt akinek nem kellett, mert már alpból rövidnadrágban indult útnak, így nem igazán lett vizes a ruhája ☺) és felfrissítettük magunkat, továbbindultunk. Persze ez sem ment könnyen, mert a csordaszellem nem mindig működik, és ha nem figyelsz oda merre indultak el a többiek, Te biztosan a másik irányba indulsz el. Dunapatajon aztán összevárta egymást a társaság és együtt folytattuk tovább utunkat. Géderlakon a templom előtt megpihenve a lelkes helyi kántorba botlottunk, aki stílusosan biciklivel érkezett és Szentlászló, valamint Mária énekekkel szórakoztatott minket. Sajnos megint lógott az eső lába, így nem mertük sokáig élvezni a koncertet, hamar tovább indultunk. Visszaérve Kalocsára nyugtáztuk aznapi teljesítményünket és egy finomat vacsoráztunk. Este aztán beindult a kollégiumi élet a szálláson, felidéződtek a régi emlékek. Másnap a változatosság kedvéért megint csepergősre fogta az időjárás, de a bátrak kerékpárral indultak útnak Hajósra. Azért senki sem szerette volna az aznapi programot kihagyni, ezért ha nem biciklivel, akkor autóval jöttek utánunk. Az odafelé vezető út kellemes volt, szinte meg sem éreztük a megtett 20 km-es távot. Első megállónkat a Hajósi Barokk Kastélynál tettük, ahol megcsodálhattuk a gyönyörű kertet és magát a kastélyt is. Ezt követően pedig továbbindultunk a nagy népszerűségnek örvendő borkóstolói programra a Hajósi pincesor felé. Mivel mindez ideig sík terepen kerekeztünk, egy kis emelkedő a pincesor felé már meg sem kottyant nekünk. Az Umenhoffer pince fiatal házaspárja, Márti és Zsolt várt minket, szépen terített asztalokkal. (Bár még reggel aggódom érdeklődtek, hogy biztos útnak indulunk-e az időjárás ellenére.) Pogácsával, zsíros kenyérral és természetesen borokkal vártak minket, amik közül volt szerencsénk 3 fajtát megkóstolni, amiből már az elsővel levettek minket a lábunkról. Kóstolás közben nemcsak a borokról tudhattunk meg érdekességeket, hanem az ő életükbe is betekintést nyerhettünk. És ez itt most a reklám helye: aki Hajóson jár, mindenképpen keresse fel Őket, mert új élményekkel és ízekkel gazdagodhat. Visszafelé indulván az időjárás ismét nem kedvezett számunkra, szó szerint az elemekkel kellett harcolnunk. Az óriási szembeszél és eső párosítása nem a legkedveltebb kerékpározásra alkalmas időjárás, ezért erőteljes küzdelmek árán sikerült csak visszajutnunk a szállásra, természetesen teljesen megázva. Na persze a tapasztalatlan bringázók, akik csak egy cipőt vittek magukkal, ismételten egy kölcsön hajszáritóval szárították cipőjüket☺. Hétfő reggel már napsütésre ébredtünk, ami a két napos esőzést követően nagy lelkesedéssel töltötte el a csapatot, és még azoknak is kedvük lett a bringázáshoz, akik az előző két napot az időjárásra tekintettel kihagyták. Jó mélyre elcsomagolva az esőkabátokat és az esőelleni holmikat, bepakoltunk, és a reggelit követően útnak indultunk autóval az aznapi túránk kiindulópontjára, Kecelre. Itt ismételten bringára pattantunk és elsőként a közeli tőzégbánya tavát néztük meg, körbejárva a Natura tanösvényt, mely során számos ottani élőlényel (teknős, vadkacsa, gém) találkoztunk. A 73

fős társaság az utolsó napon már eléggé szétoszlott, voltak, akik bevállalósan Kalocsáról bringával indultak egyenesen hazafelé. Akik a mai napra kitűzött távot is szerették volna teljesíteni, ők a tőzgebánya tavat követően továbbindultak Soltvadkertre, ahol a méltán nevezetes cukrászdában tettek pihenőt, megkóstolva az ottani fagyit és süteménykülönlegességeket. A túra Kiskőrösre folytatódott tovább, ahol ismét a kultúrának áldozva Petőfi szülőházát tekintették meg. A szembeszél azért ma is velünk volt, bár kevesebb nehézséget okozott, mint előző nap. 4 óra körül aztán már mindenki autóban ült, miután a bicikliket felszerelte, útnak indult hazafelé. Az úton a három nap élményeit, kalandjait és küzdelmeit beszéltük meg.

Nekem ez volt életem első bringatúrája és nem cseréltem volna el semmiért az átélt kalandokat, élményeket a nehéz időjárás ellenére sem. Büszke vagyok arra, hogy amatőrként teljesítettem a távokat, amire korábban nem gondoltam, hogy menne. Ezért ezúton szeretnék köszönetet mondani Farkas Katinak a szervezéséért, a szállásért, az ellátásért, a bringák szállításáért, a gyönyörű útvonalakért, a biztatásért és a sok segítségért. KATI, KÖSZÖNJÜK, és reméljük, hogy jövőre is veled kerekeshetünk.

„Egy lelkes amatőr”